

Sygnatura akt VIII C 3531/15

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant staż. Patrycja Krupczyńska

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. L.

o zapłatę kwoty 9.433,32 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 3531/15

UZASADNIENIE

W dniu 20 listopada 2015 roku powód - (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanej M. L. powództwo o zapłatę kwoty 9.433,32 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 3.645,82 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 5.787,50 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwaną kwoty z tytułu zawartej w dniu 12 lutego 2009 roku z pierwotnym wierzycielem (...) Bank S.A., będącym poprzednikiem prawnym (...) Bank S.A., umowy pożyczki gotówkowej. Umowa ta została wypowiedziana przez pierwotnego wierzyciela z uwagi na rażące naruszenie jej postanowień przez pozwaną w części dotyczącej warunków spłaty. Pierwotny wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, który po opatrzeniu go klauzulą wykonalności stał się podstawą wszczęcia postępowania egzekucyjnego, które jednak nie doprowadziło do wyegzekwowania całości należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym. W dniu 4 marca 2015 roku na podstawie zawartej umowy o przelew wierzytelności, powód przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu umowy bankowej.

(pozew k. 3-6)

Na rozprawie w dniu 11 lutego 2016 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy. Pozwana nie stawiła się na termin rozprawy, pomimo prawidłowego wezwania, nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności, nie złożyła w sprawie żadnych wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pozew. W związku z powyższym Sąd wydał wyrok zaoczny.

(protokół rozprawy k. 66)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 lutego 2009 roku pozwana M. L. zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną w K. umowę prostej pożyczki gotówkowej nr (...), na mocy której, bank udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 5.951,54 zł. Kwotę pożyczki wraz z odsetkami pozwana zobowiązała się spłacić do dnia 20 lutego 2011 roku w miesięcznych ratach po 311,70 zł każda, płatnych do 20-go dnia każdego miesiąca.

W dniu 25 sierpnia 2009 roku sporządzono oświadczenie o wypowiedzeniu „umowy kredytu”, wskazując że to dotyczy umowy kredytowej nr (...) z dnia 7.02.2009r. W treści oświadczenia wpisano, że dotyczy ono umowy kredytowej nr (...) z dnia 17.02.2009 r. W aktach brak jest dowodu doręczenia pozwanej przedmiotowego oświadczenia.

(umowa pożyczki k. 57-60 , kserokopia okoliczności bezsporne)

W dniu 4 marca 2015 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w W. zawarła z powodem (...) Wierzytelności Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę o przelew wierzytelności wyszczególnionych w wykazie wierzytelności. Umowa ta została następnie aneksowana w dniu 20 marca 2015 roku. Do akt nie załączono wykazu wierzytelności objętych umową przelewu.

W wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) Bank S.A. a (...) Wierzytelności Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z dnia 4 marca 2015 roku wskazano, że zadłużenie pozwanej M. L. z tytułu umowy prostej pożyczki gotówkowej z dnia 12 lutego 2009 roku wynosi łącznie 9.114,49 zł, w tym naliczonych odsetek umownych i karnych w kwocie 5.407,67 zł.

(umowa przelewu wierzytelności z dn. 4.03.2015 r. k. 17-20 , aneks do umowy przelewu wierzytelności z dn. 4.03.2015 r . k. 21-22, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności z dn. 4.03.2015 r. k. 44 , okoliczności bezsporne)

Pozwana do dnia wyrokowania nie uregulowała zadłużenia, dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód (...) Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nie wykazał swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powód w żaden sposób nie udowodnił, że przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej M. L. wynikająca z zawartej przez pozwaną z (...) Bank Spółką Akcyjną w K. w dniu 12 lutego 2009 roku umowy prostej pożyczki gotówkowej nr (...) w wysokości dochodzonej przedmiotowym powództwem. Powód nie wykazał, że skutecznie nabył wierzytelność względem pozwanej od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w W., wobec nie wykazania – poprzez złożenie stosownej umowy cesji – że podmiot ten wcześniej nabył wierzytelność od (...) Bank Spółki Akcyjnej w K.. Powód nie wykazał nawet, że przedmiotem przelewu pomiędzy nim a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką (...) w W., z dnia 4 marca 2015 roku, choćby w założeniu miała być wierzytelność dochodzona od pozwanej. Zawodowy pełnomocnik powoda nie złożył bowiem żadnego załącznika do tej umowy wskazującego na wierzytelności objęte umową.

Legitymacji czynnej powoda nie dowodzi również załączony do akt sprawy wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 4 marca 2015 roku, w którym jako strony umowy wskazano powoda oraz (...) Bank S.A.. Tego rodzaju dokument nie może bowiem stanowić i nie stanowi dowodu na fakt nabycia przez powoda wierzytelności względem pozwanej. Wobec braku podpisów stron pod wskazanym dokumentem i nie złożenia umowy, do której stanowić miałby załącznik, nie można go nawet postrzegać w kategoriach dokumentu prywatnego, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., i tak ograniczałaby się do domniemania, że autor dokumentu złożył oświadczenie nim objęte. W przedmiotowej sprawie nie wiadomo natomiast nawet tego kto takie oświadczenie miałby złożyć. Przedmiotowy wydruk, bez poparcia go odpowiednimi dokumentami źródłowymi, tj. umową cesji zawartą – jak wynika z tytułu dokumentu – między powodem a (...) Bank S.A., nie ma żadnej materialnej mocy dowodowej. Podkreślenia wymaga przy tym, o czym była już wcześniej mowa, że tytuł omawianego załącznika wskazuje na zawarcie umowy cesji pomiędzy (...) Bank S.A. a powodem, a zatem między innymi podmiotami, aniżeli wymienionymi w treści załączonej przez powoda umowy cesji z dnia 4 marca 2015 roku i aneksie do tejże umowy.

Nabycia wierzytelności dochodzonej przedmiotowym powództwem nie dowodzi również złożone do akt zawiadomienie z dnia 4 marca 2015 roku ani wezwanie do zapłaty z dnia 9 kwietnia 2015 roku. Dokumenty te są wyłącznie dokumentami prywatnymi, do których aktualne pozostają wcześniejsze rozważania, co do ich mocy dowodowej. Jednocześnie przypomnienia wymaga, że treść oświadczenia zawartego w dokumencie prywatnym nie jest objęta domniemaniem zgodności z prawdą zawartych w nim twierdzeń. Zatem dokument prywatny nie jest dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok SN z dnia 25 września 1985 r., IV PR 200/85, OSNC 1986, nr 5, poz. 84). Omawiane dokumenty w żaden sposób nie dowodzą przelewu wierzytelności dochodzonej od pozwanej od (...) Bank Spółki Akcyjnej na rzecz powoda. Ich wiarygodność budzi nadto uzasadnione wątpliwości Sądu, co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy wobec załączenia do pozwu umowy przelewu wierzytelności, obejmującej według twierdzeń powoda wierzytelność dochodzoną od pozwanej, zawartej pomiędzy zupełnie innymi podmiotami, tj. pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką (...) w W. a powodem - (...) Wierzytelności Niestandardyzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W.. Jedynie na marginesie zauważyć należy,

że w aktach sprawy brak jest dowodu nie tylko doręczenia wskazanych dokumentów stronie pozwanej ale choćby ich wysłania.

Podkreślić w tym miejscu należy, że powód będąc podmiotem, którego istotną działalnością jest skupowanie wierzytelności pieniężnych na dużą skalę, z uwagi na zakres prowadzonej działalności winien w sposób bezsporny wykazać, że nabył ze skutkiem prawnym określoną, konkretną wierzytelność, wobec wskazanej osoby.

W konsekwencji uznać należy, że powód, od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że nabył wierzytelność względem pozwanej. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że nabył ze skutkiem prawnym wierzytelność względem pozwanej wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki, i że pozwana powinna zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie. Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żyżnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie

uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148).

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz, jako cesjonariusza kwoty, kwoty dochodzonej pozwem.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że strona powodowa nie udowodniła również samego żądania pozwu. Uzasadniając roszczenie powód przedstawił wyłącznie umowę pożyczki z dnia 12 lutego 2009 roku, która jednak opiewała na inną kwotę niż dochodzona przedmiotowym powództwem, co uniemożliwia weryfikację twierdzeń pozwu. Te ostatnie są przy tym zupełnie nieprecyzyjne w zakresie sposobu wyliczenia dochodzonego zadłużenia, w szczególności nie wiadomym jest jaka była początkowa data powstania zaległości w spłacie, od której naliczone zostały odsetki karne, w jakim okresie te zostały wyliczone, czy też, w jakiej dacie umowa pożyczki została rozwiązana, co z kolei uniemożliwia sprawdzenie prawidłowości naliczenia odsetek zarówno umownych jak i karnych, tym bardziej, że łączna kwota odsetek to 5.407,67 zł, odpowiadająca w zasadzie wartości udzielonej pożyczki. Zauważyć również należy, że pełnomocnik powoda wskazał w pozwie, że w stosunku do pozwanej zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne na podstawie zaopatrzonego w klauzulę wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego, które jednak nie doprowadziło do wyegzekwowania całości należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym. Powyższe stwierdzenie wprost oznacza, że jakaś część należności została jednak wyegzekwowana, ale brak jest jakichkolwiek bliższych danych w tym zakresie.

W przedmiotowej sprawie Sąd wydał wyrok zaoczny, z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c. Wydanie wyroku zaocznego nie przesądzało jednak o uwzględnieniu powództwa.

Z przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wynika bowiem, że sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w przepisie art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda zastępuje postępowanie dowodowe tylko wówczas, gdy twierdzenia te nie budzą uzasadnionych wątpliwości.

W przedmiotowej sprawie twierdzenia faktyczne powoda budziły jednak uzasadnione wątpliwości Sądu w świetle dokumentów załączonych do pozwu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd wydając w sprawie wyrok zaoczny oddalił powództwo w całości.